

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/43/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7012200280
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7012200280.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Milana Končeka a JUDr. Valérie Mihalčinovej, v právnej veci žalobcu Y. M. É. L. V. A. W. J. , bývajúceho v B. K., XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jánom Juhászom, Košice, Tokajická č. 871/18, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Špitálska č. 8, Bratislava, o žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 09.01.2012 č. AA/2012/000972/02709/OPČSSZ takto jednomyselne

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a .**

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov z 08.12.2011 č. W/2011/76248-7, ktorým podľa § 36 ods. 1 písm. e) zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o službách zamestnanosti“) vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 15.11.2011 z dôvodu jeho vzatia do výkonu väzby. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu jeho vzatia do výkonu väzby a po preskúmaní tohto rozhodnutia v celom rozsahu z hľadiska právneho a skutkového stavu dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní, a to že je od 05.09.2011 doposiaľ práceneschopný, a preto je nezákonné vyradiť ho z evidencie uchádzačov o zamestnanie počas trvania práceneschopnosti a tiež namietal zákonnosť rozhodnutia súdu o jeho vzatí do väzby, považoval žalovaný za právne irelevantné pre zmenu alebo zrušenie napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Vzhľadom na znenie ust. § 36 ods. 1 písm. e) zákona o službách zamestnanosti považoval postup správneho orgánu prvého stupňa za súladný so zákonom, pričom konštatoval, že tento postup nie je závislý na správnej úvahe súdu, ale je explicitne stanovenou povinnosťou.

Žalobca podal v zákonnej lehote žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, pričom žiadal, aby súd priznal žalobcovi náhradu trov konania.

V žalobe namietal, že obe rozhodnutia správneho orgánu boli doručené len žalobcovi na jeho adresu trvalého bydliska, a to napriek tomu, že sa v čase vydania rozhodnutia nachádzal vo väzbe v Ústave pre výkon väzby v Košiciach a mal svojho právneho zástupcu, ktorý už v tejto veci konal, v dôsledku čoho bolo porušené jeho základné právo ako aj právo splnomocneného právneho zástupcu.

Podľa názoru žalobcu prvostupňový správny orgán rozhodol nezákonne a predčasne, pretože pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o predbežnej otázke (otázka zákonnosti väzby) mal konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia do tejto predbežnej otázky, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci prvostupňového správneho orgánu a tiež aj podstatný význam na následok prípadného nezákonného vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Namietal, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon v neprospech žalobcu z dôvodu, že podľa jeho názoru mal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove v zmysle ust. § 39 zákona o službách zamestnanosti zákonnú povinnosť zaradiť ho ako zdravotne postihnutého do osobitnej evidencie občanov so zdravotným postihnutím, a to na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Trebišov z 20.07.2001 č. 300-357-5106/2001, ktorým rozhodoval o príplatku k prídavku na dieťa (žalobcu) z dôvodu jeho dlhodobého ťažkého zdravotného postihnutia. Navyše spolu s odvolaním bolo doručené žalovanému aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava zo dňa 14.11.2011, ktorým bol žalobcovi priznaný invalidný dôchodok. Ďalej v žalobe uviedol, že podal písomný podnet adresovaný ministerke spravodlivosti SR na podanie mimoriadneho opravného prostriedku vo veci nezákonnej väzby, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté a v tejto súvislosti poukázal na právny následok, ktorý môže nastať v prípade, ak príslušný štátny orgán potvrdí nezákonnosť rozhodnutia o vzatí do väzby. Ďalej poukázal na to, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nezaoberal dostatočne námietkami uvedenými v jeho odvolaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd túto zamietol.

K žalobcovej námietke týkajúcej sa rozporu vo vzťahu k vyradeniu z evidencie uchádzačov o zamestnanie a trvajúcej dočasnej práceneschopnosti uviedol, že žalobca toto svoje tvrdenie neopieral o žiadne ustanovenie zákona, a teda nie je jasné na základe akej skutočnosti považuje vyradenie z evidencie za nezákonné. Uviedol, že samotné konštatovanie nie je možné považovať za relevantný odvolací dôvod a žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa postupoval v zmysle zákona o službách zamestnanosti.

Žalovaný ďalej uviedol, že v situácii, v ktorej sa žalobca v čase vydania rozhodnutia nachádzal, je možné usúdiť na nemožnosť realizácie práv a povinností uchádzača o zamestnanie, a to v dôsledku toho, že sa nachádzal vo väzbe a bola obmedzená jeho osobná sloboda. Zákon o službách zamestnanosti nepozná ochrannú dobu tak, ako Zákonník práce a ani výnimky, pri ktorých by mohol zohľadniť dočasnú práceneschopnosť uchádzača o zamestnanie a zároveň jeho vzatie do väzby, a teda súbeh evidencie a väzby je nezlučiteľný s cieľom a zámerom samotnej evidencie.

K námietke žalobcu, podľa ktorej mal správny orgán prerušiť konanie až do rozhodnutia o väzbe na základe mimoriadneho opravného prostriedku uviedol, že v čase vydania rozhodnutia neexistoval dôvod pre prerušenie konania, pretože žalobca ani jeho právny zástupca nedoručil žiadny dôkaz potvrdzujúci, že rozhodnutie o vzatí do väzby bolo napádané a samotný žalobca o to ani nepožiadaval.

K námietke žalobcu, že ho správny orgán mal zaradiť do osobitnej evidencie občanov so zdravotným postihnutím žalovaný uviedol, že žalobca v žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie uviedol, že nemá žiadne zdravotné obmedzenia, a teda úradu neboli poskytnuté informácie odôvodňujúceho jeho vedenie v osobitnej evidencii uchádzačov o zamestnanie. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 14.11.2011, ktorým bol žalobcovi priznaný invalidný dôchodok, bolo doručené žalovanému súčasne s odvolaním proti rozhodnutiu o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie a rozhodnutie Sociálnej poisťovne v Trebišove z 20.07.2001 bolo doručené súčasne so žalobou zo dňa 10.04.2012. Z uvedeného teda vyplýva, že úrad nemal k dispozícii žiadnu zo spomínaných listín. Konštatoval, že osobitná evidencia občanov so zdravotným postihnutím slúži na účely začlenenia a zotrvania týchto občanov na trhu práce a na štatistické účely. Konštatoval tiež, že v žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov je nepovinný údaj o tom, či uchádzač o zamestnanie má alebo nemá zdravotné obmedzenia a na to nadväzujúca percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Z vlastného rozhodnutia žalobca uviedol, že nemá zdravotné obmedzenia a nemá žiadny pokles vykonávať zárobkovú činnosť, preto je nelogická jeho argumentácia, že nebol zaradený do osobitnej evidencie osôb so zdravotným postihnutím.

V žalobnej námietke ohľadom doručovania rozhodnutia žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru rozhodnutie bolo doručované v súlade s ust. § 24 ods. 2 Správneho poriadku do vlastných rúk a na adresu trvalého bydliska. Dokladom o doručení rozhodnutia zo dňa 30.01.2012 je doručka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 O.s.p. Údaje na doručke zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, považujú sa údaje na doručke za pravdivé. Ak žalobca mal v úmysle správnosť údajov na doručke namietat', bol povinný o tom predložiť dôkaz a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Správny poriadok umožňuje preberanie zásielok osobám, ktoré sa preukážu splnomocnením na preberanie zásielok. Týmto osobám môže pošta vydať všetky zásielky do vlastných rúk.

Súd podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa v rozsahu žalobných námietok, oboznámil sa s administratívnym spisom a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že na základe jeho žiadosti z 01.08.2011 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov rozhodnutím z 03.08.2011 č. k.: W/2011/76248-2 zaradil žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.08.2011. Dňa 02.12.2011 bolo Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Kráľovský Chlmec doručené oznámenie o tom, že žalobca bol dňom 15.11.2011 vzatý do väzby. Oznámenie zaslal správne orgánu splnomocnený právny zástupca žalobcu. Na základe toho oznámenia bolo vydané rozhodnutie z 08.12.2011 č. k. W/2011/76248-7, ktorým podľa § 36 ods. 1 písm. e) zákona o službách zamestnanosti bol žalobca vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 15.11.2011. Rozhodnutie bolo doručené do vlastných rúk na adresu žalobcu a rozhodnutie podľa údaju na doručke prevzala osoba, ktorá mala splnomocnenie na preberanie zásielok do vlastných rúk.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktoré žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol a rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov z 08.12.2011 č. k.: W/2011/76248-7 potvrdil.

Podľa § 6 zákona o službách zamestnanosti uchádzač o zamestnanie na účely tohto zákona je občan, ktorý môže pracovať, chce pracovať a hľadá zamestnanie ak je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu.

Podľa § 36 ods. 1 písm. e) zákona o službách zamestnanosti úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom vzatia do výkonu väzby.

Podľa § 39a ods. 1 zákona o službách zamestnanosti úrad vedie osobitnú evidenciu uchádzačov o zamestnanie, ktorí sú občanmi so zdravotným postihnutím a osobitnú evidenciu záujemcov o zamestnanie, ktorí sú občanmi so zdravotným postihnutím, ktorá okrem údajov podľa § 33 ods. 1 a § 37 ods. 1 obsahuje aj údaje o poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako aj údaje o právnom dôvode, na základe ktorého boli uznaní za občana so zdravotným postihnutím.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov (Správny poriadok) dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Na pojednávaní splnomocnený zástupca žalobca predložil súdu uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 18.10.2012 č. k. 4Tos/87/2012-632, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu v Trebišove z 25.09.2012 č. k. 3T 9/2011 a žalobcu ihneď prepustil z väzby na slobodu. Predložil tiež podnet na podanie dovolania vo veci nezákonnej väzby, ktorá trvala od 20.09.2010 do 04.11.2010 a 14.11.2011 až do 04.09.2012. Uviedol, že trvá na tom, že žalobca mal byť zaradený do osobitnej evidencie uchádzačov o zamestnanie

vzhľadom na to, že žalovanému doručil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie o priznaní invalidného dôchodku žalobcovi, a to od 21.10.2008.

Súd považuje námietku žalobcu týkajúcu sa nezákonného postupu a rozhodnutia žalovaného o jeho vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie počas jeho pracovnej neschopnosti za irelevantnú vzhľadom na ust. § 36 ods. 1 písm. e) zákona o službách zamestnanosti, z ktorého vyplýva pre správny orgán vyradiť uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom vzatia do výkonu väzby. Pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia bola teda splnená zákonom stanovená podmienka, ktorá má kogentný charakter, to znamená nemožno sa od nej odchyliť a nepripúšťa ani možnosť správnej úvahy. Podľa názoru súdu súbeh evidencie uchádzača o zamestnanie a väzby je nezlučiteľný s cieľom a zámerom samotnej evidencie a žalobca ani jeho splnomocnený zástupca nedoručil do rozhodnutia žalovaného žiaden doklad, ktorý by potvrdzoval, že rozhodnutie o vzatí do väzby bolo zrušené. Vzhľadom na to, že podľa citovaného zákona uchádzačom o zamestnanie je občan, ktorý môže pracovať, chce pracovať a hľadá si zamestnanie, v prípade ak je uchádzač o zamestnanie vo výkone väzby je nemožná realizácia vzájomných práv a povinností uchádzača o zamestnanie a úradu práce, ktoré vyplývajú z ich vzájomného vzťahu. Podľa názoru súdu žalobca si pravdepodobne nesprávne vyložil príslušný právny predpis v súvislosti s ust. § 34 ods. 10 zákona o službách zamestnanosti, v ktorom zákon uvádza: „Uchádzačovi o zamestnanie, ktorý predloží potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, úrad neurčí povinnosť podľa odsekov 5 a 7 počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti“, t.j. aktívne hľadanie zamestnania a preukazovanie hľadania, dostavenie sa na úrad za účelom ponuky vhodného zamestnania do 3 dní od doručenia výzvy.

K námietke žalobcu o porušení zákona zo strany správneho orgánu tým, že podľa jeho názoru mal zákonnú povinnosť zaradiť ho do osobitnej evidencie uchádzačov o zamestnanie so zdravotným postihnutím, súd uvádza, že táto námietka je právne bezvýznamná vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu, ktoré žalobca napadol žalobou. Ide o rozhodnutie, ktorým bol žalobca vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Jeho námietka o zaradení do osobitnej evidencie by sa mohla teoreticky vzťahovať k rozhodnutiu, ktorým bol žalobca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, proti ktorému však žalobca nepodal odvolanie ani žalobu a nemôže byť preto predmetom súdneho prieskumu. Súd sa v tomto konaní nemôže zaoberať otázkou, či mal žalobca byť zaradený do osobitnej evidencie uchádzačov o zamestnanie, pretože táto otázka nebola predmetom konania a rozhodovania žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa rozhodnutiami, ktoré žalobca napadol žalobou. Na veci nič nemení ani tá skutočnosť, že v súčasnej dobe žalobca bol z väzby prepustený a nachádza sa na slobode, pretože rozhodujúci je stav, ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia. (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ ide o námietku, že rozhodnutia správneho orgánu nedoručovali splnomocnenému zástupcovi, ktorý predložil v správnom konaní plnú moc, súd z administratívneho spisu zistil, že rozhodnutia boli doručované do vlastných rúk a na doručení je podpísaný splnomocnenec na prevzatie zásielok do vlastných rúk (pravdepodobne matka žalobcu). Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu podal včas odvolanie proti rozhodnutiu o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie a tiež žalobu. Nebola mu teda odňatá možnosť konať pred súdom a brániť svoje práva. Žalovaný navyše doručil svoje rozhodnutie dodatočne aj splnomocnencovi žalobcu, ktorý prevzal rozhodnutie dňa 19.09.2012. Táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, a preto túto námietku považuje súd za neopodstatnenú.

Rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa súd považuje za vydané v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech nepriznal súd právo na náhradu trov konania.

Vo veci senát rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.